

Jumpfer Faste (züem Oscar).

's kunnt ebber . . . gehn Se nur g'schwind wieder dert ine, nitt ass me-n-uns sieht binander . . . ich thàt jo sterwe vor Scham!

Oscar.

Ich zähl uf Ihre Verschwiegeheit! (er verschwindet rechts).

XIV. Uftritt.

Jumpfer Faste, Emil (versteckt), Madame Schimmel.

Madame Schimmel (kunnt hinte-n-ine; zornig).

Aha . . . er isch noch do!

Jumpfer Faste.

Verzeiht Se mr, ass ich no nitt furt bi . . . ich will mich jetz grad uf dr Weg mache . . .

Madame Schimmel.

Ah so! . . . Sie wànn sich uf dr Weg mache! . . . 's handelt sich jetz nimmig um das.

Jumpfer Faste.

Was isch denn wieder . . . was mag Sie jetz in eso ne Zorn bringe? . . .

Madame Schimmel.

Un Sie froge noch! meine Se ebbe, ich kenn Sie nitt, Herr Oscar? . . . vorher ha-n-ich mich trumpiert g'ha . . . mi Mann hat mr g'stande, was an dr Sach isch mit dr Jumpfer Tülipa . . . awer jetz weiss ich endlig, wer Sie sin?

Jumpfer Faste (fir sich).

O das noch! . . . ha-n-ich denn no nitt g'nüe g'littel! . . .

Madame Schimmel.

Ah so . . . Sie gehn uf dr Ball als Jumpfere-n-aglegt un iwerrede ne junge Person, fir mit Ene z'ku, fir se-n-eso z'compromittiere un glaüwe, Se derfe sich nur eso verstecke bi uns!

Jumpfer Faste.

Hat Sie denn eigentlig g'schwore, mich ganz üs de Füge z'bringe!

Madame Schimmel.

Wànn Sie's ebbe noch làigne? . . . d'ganze Stadt redt dervo . . . grad hat mir's d'Coiffeuse g'sàit . . . Ihr Vater süecht se-n-iwerall un ebber, wo Sie kennt, hat Se jo gsàh grad vorig am Fenster in dr Schlofstuwe dert . . .

G'sang (partant pour la Syrie).

's blibt ewe nit verborge,

's kunnt alles wieder üs,

Me hat Se g'sàh dà Morge

Am Fenster do im Hüs;

Das isch e schöne G'schichte,

Kei Büess isch z'hàrt derfir,

Denn streng wird d'Welt Sie richte, } *bis*

Sie derfe's glaüwe mir!

Mit
ander.

Jumpfer Faste.

Das isch e schöne G'schichte,

's rüeht alles nur uf mir,

Sie thien mich ganz vernichte, } *bis*

Ich wird noch hinterfir!

Madame Schimmel.

G'wiss . . . das geht Ene jetz emol nitt dure!

Jumpfer Faste.

Ich ha jetz satt an dàne Sache un will nit meh wisse . . . ich will Gott danke, wenn ich emol üs dem Hüs bi!